

# Ožralá kobyla

Vojta Kidák Tomáško

1. Můj kůň je vlastně kobyla, co na hřbetě mě nosila,  
když jsem byl ještě malý dítě hravý,  
teď ke stáří je praštěná, a když chci skočit do sedla,  
kope, kouše, prostě nemá mravy.

R1: Když řeknu "čehý", jde klidně "hot",  
když jí dám vostruhy, zastaví krok,  
všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak  
a na pravej námořnickej grog.

2. Cik-cak chodí vod mládí, sem-tam kousne do trávy,  
jen vočíčkama přivožrale mžourá,  
rum už z dálky zavětří, a já tuším neštěstí,  
že se dneska večer zase zbourá.

R1:

3. Má kobyla je praštěná, kus světa se mnou sjezdila  
a v každém městě po hospodě pátrá,  
jak jí mám být příkladem, když mě vidí den co den,  
že mi měkne mozek, tvrdnou játra.

R2: Řeknu "čehý", jde klidně "hot",  
dám jí vostruhy, zastaví krok,  
všechno dělá navopak, teď dostala chuť na koňak  
a na pravej námořnickej grog.

3. Až nás Pánbůh zavolá, tak moje stará kobyla  
mě u nebeský brány jistě shodí,  
svůj vratkej krok zamíří tam k nebeskému šenkýři  
a vodtamtud nás nikdo nevyhodí.

R1: + [: a na pravej námořnickej grog ... :]